

násilný odpor proti zakročení těchto osob nezakládá skutkové podstaty zločinu podle §u 81 tr. zák. Lehké poranění Františku K-ovi Janem S-em st. při této příležitosti způsobené dlužno kvalifikovati toliko jako pře-stupek §u 411 tr. zák. Bylo proto zmateční stížnosti Jana S-a st. způsobem shora uvedeným vyhověti.

Čís. 1983.

Převzetím železnice do státního provozu stává se provoz i s ním sou-visející činnost železničních orgánů veřejnoprávní záležitostí, tyto orgá-ny veřejnými orgány státní moci a listiny (na př. traťové lístky) jimi podle platných předpisů vydané veřejnými listinami (§ 199 d) tr. zák.). Nezáleží na tom, že podnik je spravován dle zásad obchodního hospo-daření ve smyslu zákona ze dne 18. prosince 1922, čís. 404 sb. z. a n.

S hlediska skutkové podstaty §u 199 d) tr. zák. se vyžaduje, aby ten, kdo vědomě používá padělané listiny, při jejímž padělání nebyl manuálně účastněn, měl s pachatelem shodnou vůli, nesoucí se k pa-dělání.

(Rozh. ze dne 11. května 1925, Zm II 97/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku zemského trest-ního soudu v Brně ze dne 12. ledna 1925, jímž byla obžalovaná Eleonora O-ová uznána vinnou přestupkem podvodu podle §u 461 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu pro-jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Ve směru čís. 10 §u 281 tr. ř. dlužno uznati zmateční stížnost státního zastupitelství za oprávněnou. Nalézací soud vyloučil kvalifikaci zažalovaného skutku jako zločinu podvodu podle §u 199 d) tr. zák., ježto dle jeho názoru není měsíční traťový lístek, o jehož padělání jde, listinou veřejnou. Jsouť prý dráhy dle čís. nař. ze dne 16. února 1851 podniky obchodními. Úřady, spravující je administrativně, komerčně a technicky, nejsou prý úřady veřejnými, byť i šlo o dráhu státní, poně-vadž spravují soukromý obchodní podnik státní. Měsíční jízdenka jest pouhým potvrzením komerční správy dráhy o tom, že ta která osoba předplatila si jízdné na trati jejího podniku, jest to potvrzením o sou-kromoprávním poměru mezi abonentem a dráhou a postrádá proto na-prosto povahy veřejné listiny. S názorem tímto nelze souhlasiti. Z orga-nisačního statutu pro státní správu drah ze dne 19. ledna 1896, čís. 16 ř. zák., jmenovitě z ustanovení §u 3 písm. b) ve spojení s §em 1 a 2 vysvítá nepochybně veřejnoprávní ráz státního provozu drah a jím po-věřených úřadů (srovnej rozhodnutí sb. vid. č. 3840; č. 3876, 4152 a Sb. n. s. čís. 1581). Tím, že státní moc za účelem plnění svých cílů uznala za potřebné převzít tu kterou železnici do vlastního provozu, stává se provoz dotyčné dráhy a s ním související činnost pověřených jím železničních orgánů veřejnoprávní záležitostí, tyto orgány veřej-

nými orgány moci státní a listiny, vydané jimi dle platných předpisů listinami veřejnými. Na tom ničeho nemění okolnost, že jde o státní zařízení, jež převažou nemá plnění úkoly správní (zák. z 18. prosince 1922, čís. 404 sb. z. a n. a prováděcí nařízení z 25. září 1924, čís. 206 sb. z. a n.). I ohledně nich platí zásada (§ 2 cit. vl. nař.), že podniky ty spravovati jest tak, by, plnice co nejdokonaleji svůj národohospodářský, po případě správní úkol a dbajíce všeobecně uznaných zájmů veřejných, byly vedeny podle zásad řádného obchodníka. Správa státních železnic organizována jest jako veřejný úřad; jím jsou i místa, jež jsou určena, by vydávala jízdenky, a tyto, jako listiny, vydané veřejným úřadem v oboru jeho zákonné působnosti v předepsané formě, listinami veřejnými, byť i se vztahovaly na onu část agendy podniku, již spravovati jest podle zásad řádného obchodníka. Proto vymyká se též padělání dotyčné jízdní legitimace a její použití za účelem oklamání a poškození správy dráhy ze všeobecného pojmu podvodu a stává se kvalifikovaným podvodem za předpokladů §u 199 d) tr. zák. Bezpodmínečné podřadění takové činnosti pod obecný předpis o podvodu, jak se stalo v tomto případě, právem napadá zmateční stížnost jako právně pochybené. Ježto však činnost pachatelova dle §u 199 d) tr. zák. předpokládá, aby ten, jenž padělané jízdní legitimace vědomě použil, není-li při padělání samém manuálně účastněn, alespoň měl s pachatelem samým shodnou vůli, nesoucí se k padělání (Sb. n. s. čís. 76, 270), což v přítomném případě nalézacím soudem ohledně obžalované ani zjištěno, ani vyloučeno nebylo, bylo zmateční stížnosti veřejného obžalobce vyhověti, napadený rozsudek jako zmatečný zrušiti a věc vrátiti soudu prvé stolice, by ji znova projednal a rozhodl.

Čís. 1984.

Ustanovení §u 152 čís. 1 tr. ř. netýká se schovanky, která, odešedši z domu pěstouna, v době výslechu již jeho schovankou nebyla; v případě tom není pěstoun ani »příslušníkem« dle §u 153 tr. ř. své bývalé schovanky.

Jde o zvlášť důležitý případ (§ 153 tr. ř.), kdy veřejný zájem vyžaduje přinucení k svědectví, jedná-li se o trestné činy proti veřejné mravopočestnosti podle §§ů 127, 132 a 516 tr. zák., spáchané pěstounem na schovance.

Otázka, jde-li o »zvláště důležitý případ« (§ 153 tr. ř.), může býti přezkoumána zrušovacím soudem.

(Rozh. ze dne 11. května 1925, Zm II 124/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského jako porotního soudu v Jihlavě ze dne 19. února 1925, jímž byl obžalovaný Antonín O. podle §u 334 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro zločiny podle §§ů 127 tr. zák., 132 III. tr. zák., 98 písm. b) tr. zák. a pro přestupek dle §u 516 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc krajskému jako porotnímu soudu, by ji znovu projednal a rozsoudil.